

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 'Οδός Προαστίου, αρ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πέτρον Μαέλ : ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ 29, ναυτικὸν μυθιστόρημα, (μετὰ εἰκόνων), κατὰ μετάφρασιν Χαρ. Ἀρρίνου, — Δέοντος δὲ Τερσῶ : Η ΜΗΤΗΡ ΤΡΕΛΛΗ, Συμυρναϊκὸν μυθιστόρημα κατὰ μετάφρασιν Δμλ. — Ἀλεξάνδρος Παππαδοπούλου : ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ, διήγημα, (τέλος).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήξαντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Ε' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ κατὰ τὸ ΣΤ' ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐγκαίρως, ἵνα διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἀποσταλησομένης ἀποδείξεώς των συμμετάσχωσι τοῦ

ΔΑΧΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΩΝ ΔΡ. 264,

ὅπερ χάριν τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἀπὸ 1^{ης} Ὀκτωβρίου ἐγγραφέντων ἢ ἐγγραφησομένων κ.κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν συνεστήθη.

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Συνέχεια].

Τί ἐνέμετο; ὀπισθεν ποίας πτυχῆς κύματος εἶχεν ἀποκρύψει τὴν κεραυνοβόλον πορείαν του. Πρέπει νὰ υποθέσῃ τις, ὅτι ὁ κυβερνήτης του εἶχεν υπολογίσει πάσας τὰς περιπτώσεις, διότι κατ' ἐκείνην ἀκριβὴς ὥρην στιγμὴν νέφος ἀπροσδόκητον ἐσκέπτε τὴν σελήνην, ἀποσβέσαν αἴφνης πάσαι τὰς πολλαπλὰς ἀντανάκλασεις.

Ἀπέμενον εἰς τὸ πλοῖον τὰ ἡλεκτρικὰ φῶς. Ἀλλεπαλλήλως πᾶσαι αἱ δέσμαι τῶν ἀκτίνων του συνεκεντρώθησαν ἐξάπτεσαι ἐπὶ τῇ θαλάσσης ὀθόνην περικλυμένων φωτεινῶν ἀτόμων. Ἐπὶ τοῦ κελιαφόρου μὲ ἀντήχησε κοινὴ κραυγὴ σχεδὸν ἀναφώνησις.

Εἰς ἀπόστασιν τριακοσίων περίπου ὀργῶν ἀντικείμενόν τι ἐπιμηκες, ἀτραυμίδες, ἀόριστον, κλονούμενον ὑπὸ πληγῆς λύζοντος ἀτμοῦ διέσχισεν ὡς ἀκμή τὴν συγκεντρωμένην γραμμὴν τῶν κεραιῶν φῶτων τοῦ Φοβεροῦ. Παρα-

χρῆμα ὅμως εἰσῆλθεν εἰς τὸ σκότος, ἐνῶ τὸ θωρηκτόν, ἀπατηθὲν ἐκ τῆς σκοτοδινιώδους αὐτῆς φορᾶς, διηύθυνε συμπτωκρότησιν τῶν μυδραλλιοβόλων καὶ τῶν τηλεβόλων τῶν 14 ὑφεκατομέτρων κατὰ τῆς υποτιθεμένης γραμμῆς τῆς διαβάσεώς του.

Δύο λεπτὰ δὲν εἶχον παρέλθει, ὅτε τὸ πλοῖον ἐσβесе τὰ φῶτα, ὧν ἡ ἐξαφανίσις ἔμελλε νὰ σημαίῃ τὴν ἡττάν του.

Ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ τορπιλλοβόλου ἐθριαμβευσεν. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κυβερνήτης τοῦ Φοβεροῦ διέτασσε καὶ δεύτερον κανονιοβολισμὸν τυχαίως κατὰ τοῦ υποτιθέμενου σημείου, ἀξιωματικὸς τις ὑποπλοίαρχος τὸν βαθμὸν, παρουσιάσθη πρὸς αὐτὸν μὲ τὸν πῖλον ἀνὰ χειρὰς.

— Κύριε κυβερνήτα, εἶπεν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετίσω εἰμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

Ἐκπληξίς ἐπεκράτησε πρὸς στιγμὴν.

— Πῶς! σᾶς εἴθε! ἐδῶ; εἰς τὸ πλοῖον; εἶπεν ὁ κυβερνήτης.

— Ἐγὼ ὁ ἴδιος, κύριε κυβερνήτα, ἔχω δὲ τὴν δυσάρεστον ἀποστολὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλω, ὅτι σᾶς κατεβύθισα πρὸ ὀλίγου.

Καὶ ἐδείκνυε τὸ ἄορατον 29, ὅπερ, φωτιζόμενον ὑπὸ τῆς σελήνης, ἀπαλλαγείσης ἤδη τοῦ νέφους, ἐταλαντεύετο ἡρέμα ὑπὸ τῆς γαλήνιου θαλάσσης, παρὰ τὴν κλίμακα τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ πλοίου. Ὁ Φριδερίκος Πλεμὸν εἶχεν ἐκτελέσει τεράστιον ἀληθῶς καὶ τολμηρὸν κατόρθωμα. Χάρις εἰς τὴν γενικὴν ἐπασχόλησιν ἡδυνήθη νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ γιγαντιαίου ἐχθροῦ του, νὰ τὸν πλησιάσῃ, ν' ἀναρριχηθῇ διὰ τῆς κλίμακας καὶ ν' ἀνέλθῃ ἀπαρτήρητος ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Κατὰ τὴν ἐπινόδόν του εἰς τὸν ναύσταθμον, ἐνῶ ἀπεβιδάζετο εἰς τὴν προκυμαίαν, ὁ υποπλοίαρχος ἐδέχθη, ἐπὶ παρουσίᾳ λαμπροῦ ἐπιτελείου, ὡς ἐπίσης τῆς μητρὸς του, τῆς Λευκῆς καὶ τῆς κυρίας Διλλιέρ, τὰ ἔνθερμα συγχαρητήρια τοῦ ναυάρχου.

— Λαμπρά, κύριε υποπλοίαρχε! εἶπεν

ὁ γηραιὸς ναυτικὸς, ὅστις ἦτο συνήθως φειδωλὸς περὶ τοὺς ἐπαίνους. Ἡθέλησε νὰ σᾶς τὸ εἶπω αὐτοπροσώπως.

Ἀλλάζων δὲ τόνον φωνῆς, ἐπανέλαβε σιγὰ μετὰ πατρικοῦ μειδιάματος :

— Τώρα αὐθορμήτως σᾶς χορηγῶ δύο ἡμερῶν ἀδειαν ἀπουσίας. Σᾶς περιμένουν!

Ὅτε ὁ Φριδερίκος ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὴν μητέρα του, εἶδε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς χήρας ὑγρούς. Προήρχετο τοῦτο ἐκ συγκινήσεως ἄρα γε ἡ ἐξ ὑπερηφανίας; Καὶ ἡ Λευκὴ ὡσαύτως ἐδάκρυεν.

I'

Τὴν ἐπαύριον, οἱ δύο ἐρασταὶ συνηντήθησαν καὶ αὐθις ἐντὸς τοῦ περιπτέρου ἔνθα εἶχον ἀνταλλάξει τοὺς πρώτους ἐρωτικούς ὅρκους.

Εἶχον τόσα νὰ εἰπωσι πρὸς ἀλλήλους! Ἡ Λευκὴ ἐλάλησε πρώτη. Ἦτο αἰφνιδίᾳ διάχυσις τῆς ψυχῆς της. Ἐως τότε δὲν εἶχεν ἀγαπήσει ἄλλως τὸν Φριδερίκον, εἰμὴ ὡς τὸν ἄνδρα, πρὸς ὃν ἀφιέρου πᾶσαν τὴν ζωὴν της. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς, χάρις εἰς τὸ θέαμα εἰς ὃ παρευρέθη, ἐβλεπεν ἐν αὐτῷ τὸν ἥρωα τῶν φοβερῶν ἐκείνων καὶ ζοφερῶν τραγωδιῶν, καθ' ὅς ὁ ναυτικὸς εὐρίσκεται πρὸ ἐνὸς μόνου διλήμματος, τῆς ἐπιτυχίας ἢ τοῦ θανάτου.

Ὁ Πλεμὸν ἐμεγαλύνθη τεραστίως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Μετεμέλετο νῦν διὰ τοὺς ἐλαχίστους δισταγμοὺς τοῦ πνεύματός της, διὰ τὴν ἀθῶαν φιλαρέσκειαν, ἣν τυχὸν ἠθέλησε νὰ δείξῃ πρὸς αὐτόν. Ἦσθάνετο ἐαυτὴν αἰσχυρομένην καὶ μικράν, ναί, μικράν ἀπέναντί του, ὡς ἰδιότροπον παιδίον, ὅπερ εἰς κολοσσὸς δύναται νὰ σκεπάσῃ διὰ μόνης τῆς χειρὸς του. Τί ἦτο τάχα αὐτὴ ἀπέναντί του; Οὐδέποτε εἰς τὴν εὐδαίμονα καὶ πλήρη κολακίας ζωὴν της ἐφαντάσθη ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ εὐρεθῇ ἀντιμέτωπος περιστάσεως τινος ἐκτάκτου, ἐπικῆς, καθ' ἣν εἰς ἀνὴρ μεγεθύνεται διὰ μιᾶς, μεταμορ-